

AIXECA'T

Bulletí informatiu de la Delegació de Pastoral Social de l'Arquidiecesi de Barcelona
setembre de 2014 a març de 2015/ Número 204

Editorial

Aquests darrers mesos s'ha parlat molt en el nostre bisbat de les grans ciutats. Una de les frases més repetides és: Déu parla en les grans ciutats. Expressió feliç, ja que expressa una gran veritat. Ara bé, quan parlem de les grans ciutats, estem parlant d'una realitat molt plural, molt multicultural, molt diversa econòmicament. Ho he dit algunes vegades, molts matins vaig caminant des del barri de Sant Gervasi- Galvany, a on visc, fins a la Parròquia de Sant Pau del Camp, on hi ha la seu de la Delegació, i tot caminant te n'adones que la Ciutat va canviant. És molt diferent la realitat social, cultural que hi ha a Ciutat Vella, de la que hi ha més amunt de la Diagonal.

En la nostra societat coexisteixen moltes diferències, aquestes en principi no són dolentes, sinó és, que produeixen moltes desigualtats. I amb elles, moltes fronteres. Fronteres, no físiques, però reals. Segons diuen, en les societats antigues estava prohibit per llei, que les persones que pertanyien en una societat inferior es poguessin casar en membres d'un rang superior, tampoc no podien compartir la taula, i viure en els mateixos indrets. Ara, a nosaltres ens resultarien totalment inadmissibles, aquestes disposicions. Però, siguem sincers, no de forma escrita, sinó en les seves conseqüències, aquestes continuen vigents.

Segons darrers estudis, a Espanya és un dels països d'Europa, que degut a la crisi, ha augmentat més les desigualtats econòmiques. Per una part, les grans fortunes han vist augmentades el seu capital, mentre que les classes treballadores han vist com el seu poder adquisitiu ha baixat. Ha crescut el número de persones que s'han vist abocades a caure en els marges. I molt més greu, es repeteix un fenomen que no és donava des dels anys de la postguerra; hi ha persones que tenen treball, però que no arriben a final de mes. Els seus salaris no són suficients per mantenir amb dignitat a la família.

La nostra societat cada vegada és més multicultural. Són moltes les ètnies i cultures que conviuen amb nosaltres. Fins el moment no han existit a casa nostra incidents greus (a diferència del que ha passat en altres països europeus), però aquesta cohesió és un bé molt fràgil. Algunes declaracions de persones amb responsabilitat pública, estan intoxicant aquesta convivència. És inadmissible que una persona, com el ministre de l'interior, pugui dir que els que defensen l'acollida d'immigrants a casa nostra, se'ls quedin a casa seva i els donin feina. Suposo, que ho va dir en un moment d'enfoscament, i sense pensar massa les conseqüències de les seves declaracions de cara l'opinió pública. Deixant a part la insensibilitat pel drama personal, que pateixen els que intenten arribar al nostre continent, aquestes paraules, pronunciades per un ministre, no ajuden a crear una opinió favorable a la immigració, i van enrarir l'ambient.

I podríem anar allargant la llista de desigualtats que existeixen, i com aquestes poden comportar conflictes, i més greu, que els conflictes són causes de moltes injustícies, de dolor i de patiment pels més febles.

Davant de tot això, els creients en Jesucrist no podem restar indiferents. Hem de reaccionar. No ens podem deixar arrossegar pel que el Papa Francesc anomena la "globalització de la indiferència". En els nostres dies s'ha posat de moda el gènere literari dels somnis. Doncs bé els creients hem de somiar que serà possible, en un demà no molt llunyà, una societat a on les diferències, de cultura, procedència, parla, feina etc... no provoquin desigualtats. Una societat a on les persones siguin valorades pel que són, i no pel que tenen o pel lloc que procedeixen.

Somni, que no és una utopia, sinó que pot i ha de ser realitat. Només cal que ens prenguem seriosament l'Evangelí. Hem de treballar, perquè, en les nostres parròquies i comunitats no existeixen cap tipus de discriminació. Hem de ser conscients que no és moral no pagar la seguretat social, i de no fer contracte a les persones que fan feina a casa o cuiden als nostres avis. De cap manera podem donar el nostre vot a cap formació que té en els seus programes, polítiques discriminatòries envers els emigrants, o polítiques econòmiques que no treballin per reduir les desigualtats. Hem de considerar les diferències que hi ha entre nosaltres un motiu d'enriquiment i no d'empobriment o conflicte. Mai les diferències, poden justificar les desigualtats.

Déu ens parla en la nostra ciutat. I ens pregunta, com va fer-ho en el principi de la humanitat: On és el teu germà Abel? Els cristians hem de posar el nostre talent, treball i també hem de pregar, perquè caiguin les barreres. Barreres que fan impossible a uns conciutadans nostres, compartint taula, família, barri, amb altres.

JMJC

1

Secretariat pels marginats

Caminem junts en la diversitat

Jornada Mundial del Migrant i Refugiat

25 de gener de 2015, Santa Madrona Barcelona

El diumenge 25 de gener la Parròquia de Santa Madrona del Poble-sec va reunir més de 250 persones de diverses procedències i edats per celebrar, diocesament, la Jornada mundial dels migrants sota el lema "Tu tens la clau de la convivència".

Mn. Jubany, Delegat de Pastoral social, durant la homilia va destacar la necessitat que "ens convertim i no pensem que el nostre és el millor, sinó que ens hem de reconvertir d'allò que ens fa ser insolidaris amb els altres. I ara és el moment per convertir-nos en persones que sabem compartir, perquè som millors si estem els uns al costat dels altres".

El Pare Nostre també va ser un símbol de la unió en la diversitat, ja que la comunitat xinesa el va cantar en xinès i tots els assistents es van agafar de les mans per compartir la pregària de Jesús. I, en acabar la celebració. Després de l'Eucaristia, la Júlia Costa i el Josep Guzmán, veïns del Poble-sec i molt implicats en la seva vida associativa, van oferir una xerrada sobre la història dels Migrants en aquest barri.

La Júlia va explicar que el Poble-sec ja va néixer com un barri de migració perquè es va crear per donar resposta a la necessitat d'habitatge de famílies, amb molts germans, arribades de la Catalunya interior, València i Aragó per cercar feina a Barcelona amb motiu de l'Exposició Universal de 1888. I també va destacar que a partir de les Olimpíades del 92 van començar a arribar persones de fora d'Espanya que van rejuvenir la població, fet que fa permetre que les escoles tornessin a tenir alumnes i el barri tornés a recuperar la seva vitalitat.

Jornada Mundial dels Migrants 2015

Santa Madrona
el Poble-sec
C. Tapióles, 10 - Barcelona

11:30 Acolliment
12:00 Eucaristia **M L2 L3 Paral·lel**
13:00 Xerrada història dels Migrants al Poble-sec **diumenge 25 de gener**
14:00 Dinar ens el portem
15:00 Sobretaula / Passeig
16:00 Pregària tot recordant els morts a la Mediterrània amb el documental "Xam" ("Coneix")

camins junts
convivència possible
walking together

DELEGACIÓ DE PASTORAL SOCIAL
BARCELONA

CAMPANYA DE PASTORAL
AMB ELS MIGRANTS 2015

En Josep Guzmán, en el seu repàs de la història del barri, va explicar que a partir dels anys 85 va aparèixer un nou problema: les persones que es troben en situació il·legal, però en Josep va afirmar amb contundència que "la persona mai és il·legal, el que és il·legal és la seva situació i, per tant, també hem de treballar per trencar aquests estereotips". Va destacar que el Poble-sec sempre ha estat un barri d'acollida i d'arribada, i per acabar la seva intervenció va plantejar una pregunta oberta als assistents: "En una ciutat, qui no és immigrant?".

Després de la xerrada els assistents van celebrar un dinar de germanor en una sala de la parròquia.

A la tarda, va tenir lloc una pregària per totes les persones que intenten arribar a casa nostra i moren en el mar mediterrani. La pregària fou presidida pel Bisbe Sebastià Taltavull, i dirigida per Mn. Joan Cabot, arxiprest del Poble-Sec.

Caminem junts en la diversitat

En el presbiteri es col·loca un gran mapa del Mediterrani, lloc a on segons paraules del Papa Francesc, s'ha convertit, malauradament, en un gran cementiri d'immigrants.

Començar amb el testimoni de M^a del Mar Martínez, una estudiant de 2on de Batxillerat que ha realitzat el seu treball de recerca sobre el perquè de la immigració focalitzant-se en testimonis del poble senegalès de Gandiol, el poble de Senegal amb més joves que han emigrat cap a Europa . Després es va projectar el documental "XaM" ("Coneix" en senegalés) realitzat per la mateixa M Mar Martínez.

A continuació hi hagué un temps de silenci i meditació, mentre s'ha anava pregant pels nostres germans immigrants morts en el Mediterrani.

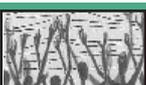
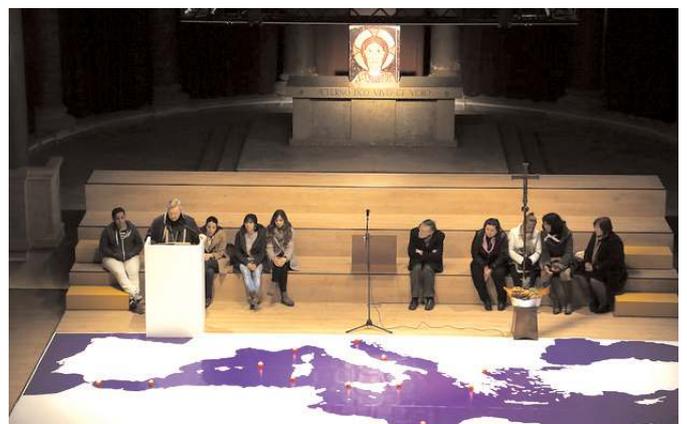
Després de cada pregària es posava un llantió en el mapa. Els llantions ens recorden que malgrat la seva mort, la seva llum no s'apaga. I els encomanaven a Déu, Pare dels pobres i dels immigrants.

Després de la lectura de l'Evangeli, el Sr Bisbe, dirigí unes breus paraules, a on recordà que ja des de l'inici de la Creació, Déu ens fa dues grans preguntes, On ets Adam?, on es el teu germà?. El Papa Francesc se'n va fer ressò d'elles en el seu viatge a Lampedusa, l'any passat. Nosaltres no les podem obviar. La gran temptació que tenim es voler fer-nos nosaltres el centre de tot, i oblidar-nos dels nostres germans. No podem restar indiferents davant aquests interrogants.

El Sr Bisbe, també va glosar la paràbola del samarità, i tot citant a Martin Luter King, comentà que el sacerdot i el leuista de la paràbola davant del home que estava en el camí, es va fer la pregunta , que hem pot passar a mi si m'aturo a atendre'l?, en canvi el samarità , es va fer la veritable pregunta, que li pot passar a ell, si no me'n cuido? i lligat a l'Evangeli del diumenge, va recordar que Jesús ens envia a ser pescadors d'homes, "a sortir al mar a recuperar aquestes vides que marxen buscant una vida més digna".

Finalment, Mn. Jubany, dóna les gràcies a tots i d'una manera molt especial a la comunitat de la Parròquia de Santa Madrona, i a l' Arxiprestat del Poble-Sec per la seva collida i les facilitats donades.

Barcelona, 29 de gener de 2015

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Immigració, educació i crisi econòmica: donem als nostres infants una oportunitat

La Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants dedica cada curs les seves reunions a conèixer i aprofundir una qüestió que afecti la vida de les persones i comunitats d'immigrants que viuen a casa nostra. El curs 2013-2014 el vam dedicar a **"Immigració, educació i crisi econòmica"**. Per aquest motiu vam convidar diverses persones relacionades amb el tema pel seu treball diari o en virtut dels càrrecs i responsabilitats que ocupen. A cada reunió hi vam mantenir un diàleg, del qual es va prendre nota i que ha servit per a elaborar les conclusions que ara us exposem.

a. **La crisi ha accentuat una situació de desigualtat, que no és nova, sinó que té un caràcter estructural.** Situacions com l'absentisme o l'abandonament escolar abans d'acabar el sistema d'ensenyament obligatori són realitats que ja es donaven durant els anys de creixement econòmic. La crisi econòmica i social que patim no és causa d'aquesta realitat estructural i profunda, **si bé és cert que, en molts sentits, l'ha agreujada, posant al descobert les debilitats del nostre sistema de protecció social.**

b. En aquest mateix sentit resulta important distingir entre pobresa només econòmica i pobresa socioeconòmica. La primera es planteja com una qüestió de supervivència per a moltes famílies que no tenen cap mena d'ingrés més enllà de les migrades prestacions o els ajuts de tipus assistencial. **Veiem, però, preocupant la consolidació d'una pobresa socioeconòmica, que es manifesta en una manca d'atenció dels pares, en l'extensió de determinats mals hàbits (horaris, alimentació...) i en un seguiment i una atenció a l'escolarització dels fills molt escassos.** Aquest darrer model és la que pot arribar a consolidar el cercle viciós de pobresa i exclusió, del qual es fa molt difícil sortir.

c. La majoria d'intervencions no han considerat la immigració com un factor determinant a l'hora de valorar l'impacte de la crisi, si bé és cert que **s'ha reconegut un seguit de desavantatges que afecten la població immigrant i que acaben per provocar una situació de desigualtat i manca d'oportunitats:** el desconeixement de la llengua, la manca d'una xarxa social i familiar sòlida, el nivell d'escolarització dels pares, la residència en determinats barris marcats com a territoris d'exclusió, els alts índexs d'atur i la inseguretat que provoca la pèrdua del permís de residència, l'elevada mobilitat dels pares també durant el curs... Tanmateix, també s'han destacat forteses entre les persones i famílies d'immigrants a l'hora d'afrontar aquests moments: més motivació i ganes de tirar endavant, resiliència a l'hora de superar dificultats, més suport comunitari i implicació familiar...

d. **Hi ha hagut unanimitat a l'hora de valorar com a negatiu l'impacte que han tingut les retallades, tant en l'ensenyament públic com en el concertat, ja que ha afectat programes que tenien com a objectiu superar determinades mancances d'alumnes en situació de més vulnerabilitat:** la supressió de la sisena hora, les aules d'acollida, les UEC (unitats d'escolarització compartida)... També s'ha pogut constatar la voluntat de l'Administració de posar en marxa alguns instruments com el Pla de lluita contra el fracàs escolar o el suport escolar personalitzat (SEP), si bé en aquet moment no hi ha recursos necessaris per a tirar endavant tots aquests plans.

¹Volem donar gràcies a totes aquelles persones que han vingut a exposar-nos la situació: Sra. Maria Fornós, directora de l'escola pública de primària Les Acàcies, al barri del Poblenou; Sr. Carles Armengol, secretari general adjunt de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya; Sra. Lola Ballester, educadora de la Fundació Salut Alta (Badalona); Sra. Eulàlia Pagès i Sr. Xavier Loza, educadors de la Fundació la Vinya (l'Hospitalet de Llobregat); Sra. Meritxell Ruiz, directora general de suport i atenció a la comunitat educativa del Departament d'Ensenyament, i Sra. Núria Alós, coordinadora del Programa CaixaProinfància de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

e. Durant el treball de la Plataforma hem pres consciència del paper que en aquests moments fan les entitats i programes d'atenció de caràcter privat, a l'hora de reforçar extraescolarment algunes situacions de desavantatge, i a l'hora de fomentar la convivència, sobretot a partir d'activitats de temps de lleure. Aquestes entitats i programes fan una tasca encomiable. En aquest sentit, cal destacar que tot i que aquesta hauria d'haver estat assumida per les administracions, aquestes entitats i programes la duen a terme amb molta professionalitat, amb pocs recursos i gràcies, en part, al treball i a la solidaritat de persones voluntàries. Es constata amb preocupació que **les retallades en l'ensenyament han afectat la col·laboració amb entitats que treballen en l'àmbit extraescolar, fet que ha repercutit en el seguiment i l'atenció d'infants amb necessitats especials. Cal establir una major cooperació entre els àmbits públics i privats, evitant caure en l'assistencialisme i treballant des de la coordinació entre els diferents agents educatius.**

f. **Un dels elements que en aquest moment afecta més greument les oportunitats educatives dels nens i nenes d'aquest país és la precarietat econòmica familiar per raó de l'atur.** Això provoca un empitjorament de les condicions de vida d'aquests infants (habitatge, alimentació...), però també un deteriorament de les relacions de pares i fills. Aquestes situacions afecten transversalment tota la població, sigui autòctona o sigui població immigrada, i depèn tant del model de família com de l'entorn on es troba. Una constant en la majoria de les intervencions va ser la necessitat que tots els programes tinguessin una dimensió familiar, sobretot per a afrontar la pobresa socioeconòmica. Aquesta dimensió afecta de manera especial famílies migrades de determinats països, ja que l'analfabetisme o certs horaris laborals no afavoreixen les relacions dels nens amb els seus pares.

g. La identitat és també un tema de preocupació per a aquelles entitats que treballen amb adolescents i joves. Es constata que **hi ha una segona generació de catalans i catalanes, fills o néts d'immigrants, que no se senten ciutadans i ciutadanes d'aquí.** Són nois i noies que han nascut aquí, però que no tenen els referents identitaris clars. **La crisi, en la mesura que va disminuint les oportunitats i avariant l'ascensor social, no ajuda a trencar determinats estereotips que lliguen determinats orígens i nacionalitats amb situacions de marginalitat.** Tampoc no ajuda a la integració i cohesió social l'excessiva concentració d'alumnat immigrant en determinades escoles. Tanmateix, en tots els casos, s'ha considerat que la diversitat cultural i religiosa, si es gestiona bé, no solament no és cap problema sinó que provoca efectes educatius d'enriquiment. Caldrà seguir atentament l'evolució d'aquests joves de famílies originàriament immigrants, perquè ens hi juguem el futur de la cohesió.

h. La variable entorn urbanístic o barri es va destacar en algunes de les reunions. L'entorn físic, però també el social (teixit associatiu, serveis socials...), és molt important a l'hora de generar dinàmiques d'inclusió, que ajuden a superar dèficits, o a l'hora de generar dinàmiques d'exclusió, que fan més agudes les desigualtats. Es va destacar l'enorme treball comunitari que està sorgint arreu, fruit de la xarxa associativa tradicional, però també a conseqüència de la participació de nous actors (assemblees de barri, Plataforma d'Afectats per la Hipoteca...). Aquí també resulta transcendental la col·laboració entre els ajuntaments i les associacions de veïns, parròquies, espais... No obstant considerem que **per part de l'Administració cal una mobilització important de recursos per a evitar que aquells barris més afectats per la crisi econòmica pateixin una degradació física que els marqui definitivament com a zones d'exclusió.**

La crisi econòmica posa al descobert els dèficits que en igualtat d'oportunitats oferia la nostra societat, també en educació, però, alhora, mobilitza una enorme quantitat de recursos en positiu, que refà en alguns llocs estructures de suport familiar, associatiu i comunitari, que s'havien perdut en anys de bonança. En aquest punt es fa necessari **reconèixer el treball, mèrit i esforç de tota la comunitat educativa, que ha permès mantenir uns nivells acceptables d'integració social i de qualitat del servei educatiu. I això malgrat unes circumstàncies tan adverses.**

Finalment, com a Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants, creiem necessari alertar que **vivim una situació social d'urgència que afecta el present de molts infants i que hipotecarà el futur de diverses generacions. És per això que cal prioritzar sense demora totes les polítiques necessàries per a assegurar que els nostres infants i joves puguin tenir una oportunitat.**

²Del 2008 al 2013, el nombre d'infants en llars sense ocupació ha passat del 4,2% al 15,1%.
(Font IDESCAT a partir de dades de l'Enquesta de Població Activa)

Barcelona, 3 de març de 2015

La Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants està formada per:
ACO, Caritas, Cintra-Benallar, Convivim, Cristianisme i Justícia, Cristians pel Socialisme, Delegació de Pastoral Obrera de Barcelona, Delegació de Pastoral Social de Barcelona, Ekumene, Fundació Escola Cristiana, Fundació Migra-Studium, Fundació Pere Tarrés, GOAC-HOAC, Grup de Juristes Roda Ventura, JOC, Justícia i Pau, Interculturalitat i Convivència, Parròquia de Santa Maria del Pi, Pastoral amb Immigrants (PAI), Religioses en barris, Moviment de professionals catòlics de Barcelona, Unió de Religiosos de Catalunya (URC), Bayt-Al-Thaqafa, Iniciatives Solidàries, Fundació la Salut Alta i Comunitats de Vida Cristiana de Catalunya

'Propostes des del quart món per la Catalunya de l'endemà' a càrrec d'Enric Canet,

Sant Pau del Camp, Barcelona 22 de novembre de 2014

El passat dissabte, 23 de novembre, ens vam reunir a la sala Sant Jordi de Sant Pau del Camp, uns 20 membres del Secretariat pels marginats de l'Arquebisbat de Barcelona. Després d'unes paraules de benvinguda i d'una pregària inicial es va iniciar la reflexió.

La Victòria Molins va presentar l'Enric Canet, escolapi, director d'accions ciutadanes del Casal dels infants del Raval i un dels protagonistes de la pel·lícula L'Endemà.

L'Enric qüestiona als presents pels seus sentiments davant tot el moviment d'independència i hi surten expressions de il·lusió, esperança, oportunitat de fer les coses ben fetes, implicació.

L'Enric també veu aquesta incertesa i opina que el procés no té volta enrera. Però si ens mirem el melic, observem que ha hagut crisi a molts altres llocs i que només s'ha enviat ONGs per ajudar. Aquí hi ha també el factor sentimental.

A Catalunya la primera partida del pressupost és el deute públic. Les retallades n'han estat la conseqüència, juntament amb la impossibilitat de demanar préstecs. També hi ha un sentiment d'humiliació d'ençà el govern Aznar (2000-04) i l'Estatut retallat. La gent s'ha mobilitzat des de juliol de 2010 per dir que n'està farta. El paper dels polítics és molt complicat per la gran diversitat de persones mobilitzades.

La societat civil catalana és complexa i organitzada. Això ve del 1714 on la societat perd les estructures d'estat (ningú s'ocupa i els regidors són gent manada que s'abusa de la situació). Es creen els gremis i posteriorment les societats excursionistes, corals,... que vertebraven les xarxes socials. Amb la democràcia, tots aquests moviments es van perdent i són substituïts pels Ajuntaments i els líders polítics. Amb aquests canvis, els militants passen a ser considerats voluntaris amb un tò molt social. Amb la situació actual, es torna a la societat civil i es torna a ser militant. De fet la paraula voluntari ve dels exercits de voluntaris que recolzaven els exercits regulars en els països anglosaxons.

A Espanya ha augmentat la desigualtat econòmica, quan al 2008 no era tan alta i ha arribat a nivells d'Estats Units o Anglaterra. L'atur juvenil a passat del 17 al 50%. Es segueixen els mites tipus Duquesa d'Alba o Messi. S'observa que la crisi ve de la cobdísia i l'individualisme. Tots aquests temes angoixen i atabalen i donen la sensació que no hi ha temps de res. Tot això fa augmentar la necessitat de trobar-nos. L'Església (parròquies) i els partits van ser una eina per mantenir la cohesió social en la transició, ara ningú ho vertebrava i la gent se sent implicada.

La proposta d'independència té tres elements importants:

- Parlar d'igual a igual amb Espanya. En aquests moments ho impedeix la majoria de representació i població d'Espanya envers a Catalunya.
- Que el país sigui inclusiu on tothom ha de ser acceptat, des de gent que se sent espanyola fins a gent totalment catalana. Que es lluiti contra les pors amb el català i el castellà com a llengües oficials i essent conscients de que som un país d'immigrants i que el creixement demogràfic ve pels migrants i que la clau de la identitat catalana és la llengua.
- Que sigui un país tolerant on es lluiti contra la pobresa i sigui compassiu.

Secretariat pels marginats

En aquest punt, en Josep m Jubany hi afegeix un quart punt que seria.

- Una Catalunya solidària amb totes les pobreses del món.

Ningú no sap què passarà i ens preguntem com a Església què fem?

L'Església espanyola té un tractat molt favorable. És un tractat diplomàtic i aquests tractats no es poden trencar. Però en una Catalunya independent no existiria i estariem més lliures i a la intempèrie sense els diners de l'IRPF. Ens trobaríem amb massa edificis per mantenir. Hauríem de treballar colze a colze amb els no creients per presionar pel país que volem.

Ens pertoca ser un país inclusiu, lluitar contra la pobresa i la corrupció. Ens pertoca destriar quines propostes podem fer des de les nostres entitats cap a les nostres comunitats. És com el ble que fumeja i hem de mirar que no s'apagui. Hem de ser esperançats, no optimistes.

Eva Palau

Resum de la reunió del Secretariat pels marginats del 22 de novembre de 2014

Pastoral Gitana

Al vostre servei

Senyors Rectors i capellans:

Tenen temps per visitar i acompanyar en la vivència de la fe a les famílies gitanes catòliques de la seva parròquia?
No?

Nosaltres si. Comptin amb nosaltres!

Els oferim serveis de:

- Catequesis d'iniciació cristiana i de baptisme.
- Matrimoni (Casaments gitanos en caló)
- Paralitúrgies (Missa de difunts).
- Visites a famílies catòliques gitanes i allunyats.
- Visites a presos gitanos.
- Xerrades a grups parroquials sobre la pastoral gitana i la cultura gitana.
- Assessorament en temes gitanos (tesis, plans parroquials, bibliografia, estudis...)

ARQUEBÍSBAT DE BARCELONA

**Secretariat
Pastoral
Gitana**

Església Sant Pau del Camp
Sant Pau, 101
08001 Barcelona

La Delegació de Pastoral Gitana està al vostre servei!

(Ens podreu trobar de dilluns a divendres de les 9,30 a les 14,30 a l'Església de Barcelona de Sant Pau del Camp, al telèfon 933176397 o al correu electrònic psocial@arqbcn.cat)

8

Secretariat pels marginats

Victòria Molins, educadora i religiosa, doctora 'Honoris Causa' per la Universitat Ramon Llull

És la segona dona proposada per la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL que rep aquesta distinció

El divendres 6 de febrer al migdia, Victòria Molins, educadora, filòsofa, escriptora i religiosa, coneguda per la seva visió transformadora de l'acció social, ha estat investida doctora Honoris Causa per la Universitat Ramon Llull (URL), a proposta de la Facultat d'Educació Social i Treball Social (FESTS) Pere Tarrés-URL. L'acte de concessió d'aquest guardó honorífic converteix Victòria Molins en la segona dona doctora Honoris Causa proposada per la FESTS Pere Tarrés-URL.

L'acte s'ha iniciat amb la lectura, a càrrec d'Anna Berga, secretària general de la URL, de l'acta de nomenament de la Junta de Govern. Òscar Mateos, vicedegà de Recerca i Relacions Internacionals de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL, i padrí de Victòria Molins, ha destacat que amb aquest acte, "la nostra Universitat fa seu, o més ben dit, renova el seu compromís, de forma encara més explícita i radical, amb aquesta mirada que vol partir sempre i en tot lloc des d'aquells que ho han perdut tot".

Per a Mateos el fet de poder glossar els mèrits de l'homenatjada ha suposat "una oportunitat d'aproximar-me amb major profunditat a una biografia de biografies, és a dir, a una persona que dins seu guarda les històries, dures, terribles i, en alguns casos, esperançadores, de desenes i desenes de persones".

Mateos ha resumit en quatre punts la personalitat de Molins: Primer, "la seva passió per la vida, una passió en majúscules, desbordant i engrescadora". Segon, "una cerca constant pel sentit de llibertat, de plenitud i de voluntat de resposta a la seva vocació última". Tercer, "una conjugació constant entre la vida intel·lectual, de reflexió i pensament social, amb la vida a peu de trinxera". I quart: "la seva capacitat comunicadora i de narradora".

Durant el seu discurs, Mateos ha posat de manifest com Molins entén el món i el seu compromís radical pels més vulnerables.

A continuació s'ha procedit a la investidura com a doctora Honoris Causa i al lliurament del títol i dels atributs a Victòria Molins a càrrec de rector de la URL, Josep Maria Garrell.

Tot seguit Victòria Molins ha iniciat el seu parlament remarcant que "aquest honor no és per a mi, sinó per la tasca social de moltes persones".

"Tres són, entre d'altres, els puntals sobre els quals podria explicar un tipus de tasca social, que no és ni el millor ni l'únic, però al qual jo em vaig sentir cridada en un moment de la meua vida i on he anat aprenent a poc a poc, dia rere dia, després de seguir una intuïció inicial". Així, Molins ha destacat: el sentit de compassió amb els "pobres"; l'enamorament de Jesús; i Santa Teresa de Jesús.

Secretariat pels marginats

I és que després de “llicenciar-se al carrer” –en paraules de Molins- i aprendre de mestres com sor Genoveva Massip, el germà Adrià Trescents, el jesuïta Jordi Ginestà, o el doctor Blécua, va formular la seva vocació, de la qual des d’aleshores no se n’ha separat, i li va posar el nom de “la mística del carrer”. Aquesta és el segon vessant que ha volgut subratllar: “Jo no em sentia ni em sento capacitada per transformar la societat, i encara menys aquell món que estava començant a conèixer pels carrerons del Raval, del Gòtic i la Barceloneta. Jo no podia ser ni una Teresa de Calcuta ni un Vicent Ferrer per canviar col·lectius. No tenia capacitat per crear una obra social que pogués posar remei a aquells estralls que estava descobrint”.

Molins ha reivindicat el paper dels educadors socials i treballadors socials i dels voluntaris insistint amb què la seva tasca és una altra que complementa la dels professionals: “He après que no es pot treballar per lliure com un franc-tirador, sinó que cal fer-ho en xarxa i amb discerniment, posant-nos sempre en contacte amb els professionals. La meva tasca és complementària i per això requereix hores i més hores, escolta i més escolta, paciència i més paciència. Els marginats per als quals fem aquest acompanyament no han de ser usuaris, com ho poden ser per als Serveis Socials, sinó amics. Això no vol dir que fem d’avis tirant per terra la tasca dels professionals, sinó que, precisament, els hem d’acompanyar en els processos que ens assenyalen els professionals. I tots sabem per experiència que els processos poden ser molt llargs. Potser és per això que molts “voluntaris” -nom que no tinc dins el meu vocabulari- no es troben massa bé en aquesta tasca, ja que no sembla que solucioni els problemes urgents i no se’n veuen resultats a curt termini”. De fet, Molins ha aclarit que no li agrada anomenar la seva tasca com a voluntariat “perquè no té un horari ni un compromís oficial. És, almenys per a mi, per la meua vocació i consagració, una manera de viure l’Evangeli i d’estimar”.

Victòria Molins ha acabat el seu discurs amb un agraïment sincer a la FESTA Pere Tarrés-URL: “El fet que aquesta Facultat m’hagi atorgat l’honor que acabo de rebre, diu molt a favor de la seva mentalitat, del seu compromís amb la justícia social, amb l’educació i amb aquesta tasca senzilla i anònima que en la meua persona representa a molta altra gent en la nostra societat actual. Gràcies per entendre-ho així”.

Finalment, Josep Maria Garrell, rector de la URL, ha recordat que un doctorat Honoris Causa “és atribuïble a persones per raó dels seus rellevants mèrits acadèmics o científics, o pel seu compromís i responsabilitat social o ètica, o per la seva trajectòria cívica i aportació en l’àmbit social, cultural, polític o econòmic” i ha insistit “pels que coneixem des de fa anys la trajectòria i l’enorme tasca de la Victòria Molins, ens és força evident que reuneix, amb escreix, mèrits per concedir-li aquesta distinció”.

El rector ha subratllat que avui la URL homenatja a Molins, “però també, i per especial desig seu, homenatgem a totes aquestes persones anònimes i a tota la seva tasca i exemple”. En aquest sentit el rector ha afegit que a la Facultat d’Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL “s’hi graduen persones compromeses com poques amb la justícia social. És evident en virtut dels estudis vocacionalment cursats. Persones que, conscients de la professió que els espera i de les seves dificultats, han optat per camins similars als que la Victòria Molins camina dia rere dia”.

Premi Solidaritat 2014 al Projecte de les Adoratrius contra tràfic de dones

Parlament de Catalunya, febrer 2015

El programa SICAR cat, que treballa amb dones víctimes de tracta de persones, és el guanyador del Premi Solidaritat 2014, atorgat per l'Institut de Drets Humans de Catalunya (IDHC) en reconeixement a persones i entitats destacades per la seva lluita en favor dels drets humans. Més d'una vintena de candidatures han optat al guardó que s'entrega des de l'any 1987.

SICAR va ser creat al 2002 per la congregació de religioses Adoratrius per a atendre a les dones víctimes de tracta i facilitar la seva recuperació i la restitució dels seus drets. El tribunal del Premi Solidaritat ha volgut reconèixer la gran feina que, de forma discreta i callada, es realitza des de

SICAR, per ajudar a canviar les expectatives de vida d'aquestes dones, un col·lectiu sovint oblidat i marginat a la nostra societat. Per a David Bondia, director de l'IDHC i membre del tribunal, *"la tracta de persones és una forma moderna d'esclavatge, de la que treuen profit xarxes criminals, gràcies a les possibles connivències i falta de cooperació de determinats estats. Aquesta negació absoluta dels drets de les dones hauria de ser considerada avui en dia com un crim de lesa humanitat"*.

El SICAR CAT SICAR cat és un programa de l'Obra Social d'Adoratrius que presta atenció integral a dones víctimes del tràfic d'éssers humans (TEH) per a la seva recuperació i restitució dels seus drets.

A més a més, també realitza accions de sensibilització i denúncia amb el fi de contribuir al canvi social.

"Valors

Compromís: Posem en joc les nostres capacitats al servei de la missió i assumim el repte com a quelcom propi. Això suposa coratge, audàcia i sentit comú en la transformació i el canvi.

Integritat: És una manera de ser i fer amb els valors personals i compartits.

Acollida: Tarannà que expressa la nostra actitud d'obertura, respecte i atenció cap a la resta.

Dignitat: Reconeixem a la persona de ser mereixedora de respecte, dotada de llibertat i de poder transformador.

D'altra banda, comptem amb el diploma de compromís de qualitat segons el model EFQM, una eina pràctica d'avaluació que facilita un diagnòstic sistemàtic de totes les àrees de l'organització.

D'aquesta manera, ens autoavaluem i podem dur a terme processos de millora contínua en el nostre dia a dia."

Agenda

MARÇ 2015:

- 3- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP ((Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .
- 20- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 17,30 h a la seu de la Delegació de Pastoral Social ((Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).
- 21.- Secretariat de Marginació. Sala Sant Jordi, Sant Pau del Camp de 10 a 12h.

ABRIL 2015

- 6a Trobada de voluntaris que treballen pels exclosos. Teresianes del Carrer Ganduixer, 85 de 10,30 a 17,30h. Dia a determinar
- 13- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

MAIG 2015:

- 4- Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .
- 12.- Pregària del SEPAP (Mercedaris de Plaça Castella) a les 20:30.
- 13.- Reunió del Consell de Capellans de Catalunya a les 11h (Mercedaris -Plaça Castella)
- 10.-Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP
- 21- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16.30 a 18h a la seu de Justícia i Pau.
- 30 -Assemblea de final de curs del SEPAP (Seminari de Barcelona de 9,30 a 13,30h) i dinar de germanor del Consell de Capellans i Consell Permanent .

JUNY 2015:

- Secretariat de Marginació. CEP (Rivadeneyra, 6, 8a) de 10 a 12h.
- 18- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 19h a (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau). Reunió de final de curs

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar:delpassocial@yahoo.es

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. (p. 2)
- Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants (p. 3-4)
- Secretariat pels marginats (p. 6-7)
- Pastoral Gitana (p.8)
- Victòria Molins, educadora i religiosa, doctora 'Honoris Causa' per la Universitat Ramon Llull (p.9-11)
- Premi Solidaritat 2014 al Projecte de les Adoratrius contra tràfic de dones (p. 11)
- Agenda segon trimestre curs 2014-15

Web de "Caminem Junts en la diversitat":

<http://www.caminemjunts.com/>

Web de la Delegació de Pastoral Social

Delegació diocesana de
Pastoral social

www.pastoralsocial.cat